

Nr 254.

Av herr **Lundqvist m. fl.**, om viss ändring i direktiven för 1953 års vattenvårdskommitté.

Epidemier och andra händelser under sommaren och hösten 1953 har på ett betänkligt sätt aktualiserat det problem, som den fortgående och tillväxande vattenföroreningen i vårt land utgör. Det står alltmera klart, att effektiva och snabba åtgärder måste sättas in mot denna allvarliga fara för såväl svensk folkhälsa som svensk natur.

Den 9 januari 1953 tillkallades vattenvårdskommittén, som fick till uppgift att verkställa utredning till motverkande av förorening av sjöar och vattendrag. Då man tar i betraktande att det betänkande, som 1946 års vatten- och avloppssakkunniga avgav den 9 oktober 1951, ännu icke för- anlett några försök att åstadkomma den lösning avloppsfrågan pockar på, är det med desto större tillfredsställelse man konstaterar att vattenvårdskom- mitténs utredningsarbete beräknas bli slutfört åtminstone i vissa delar redan under innevarande år.

Emellertid synes några av de väsentligaste hindren för effektiva åtgärder i fråga om avloppsrening o. d. ligga på det organisatoriska planet.

1946 års vatten- och avloppssakkunniga konstaterar i sitt betänkande att följande statliga organ har att ta befattning med vatten- och avloppsfrågor: medicinalstyrelsen, länsstyrelsen och förste provinsialläkarna samt andra tjänsteläkare, institutet för folkhälsan, länsarkitekterna och byggnadssty- relsen, vattendomstolarna, lantbruksingenjörerna, fiskeristyrelsens tillsy- ningsavdelning, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och distriktsingenjörerna för vatten och avlopp, länsbostadsnämnderna och bostadsstyrelsen, läns- arbetsnämnderna och arbetsmarknadsstyrelsen, lantmäteritjänstemännen, lantbruksnämnderna och lantbruksstyrelsen samt länsbrandinspektörerna och civilförsvarsstyrelsen. De nämnda organen — utom vattendomstolarna — sorterar under fyra olika departement, nämligen inrikes-, kommunika- tions-, social- och jordbruksdepartementen. Som framgår av denna uppräkn- ing är den administrativa splittringen lika framträdande på länsplanet som i den centrala förvaltningen. En sådan administrativ splittring torde inne- bära att intet organ eller departement kan anses ha möjlighet att i tillfreds- ställande grad ikläda sig huvudansvar för avloppsfrågorna eller att över- blicka den samlade uppgiften. Följden av ett sådant förhållande synes otvi- velaktigt ofta bli att åtgärderna på området fördröjs eller förhindras.

1946 års vatten- och avloppssakkunniga har i sitt betänkande ingående diskuterat flera möjligheter att såväl lokalt som centralt erhålla en mera samlad och effektiv administration för hithörande frågor och jämväl fram-

lagt alternativa förslag. Statsrådet Hjalmar Nilson anför i direktiven till 1953 års vattenvårdskommitté, att den slutliga lösningen av administrationsfrågan ej bör ske förrän i samband med att ställning toges till 1946 års sakkunnigas förslag i dess helhet. Med hänsyn till det angelägna i alla de krav som uppställer sig beträffande avloppsfrågor torde det emellertid vara av betydande intresse, att riksdagen snarast möjligt får taga ställning till möjligheten att skapa enhetligare administration för vatten- och avloppsfrågor. Först därigenom kan grundvalen skapas för effektivare åtgärder på hela det vidsträckta området inom rimlig tid.

Vill man påskynda lösningen av de administrativa problemen på detta område, torde det vara nödvändigt att 1953 års vattenvårdskommitté får i uppdrag att utbryta dessa ur det problemkomplex den för närvarande bearbetar och att snarast framlägga ett delbetänkande i den organisatoriska frågan. På grundval av dels detta delbetänkande, dels föreliggande utredningsmaterial från 1946 års sakkunniga torde därefter ett acceptabelt förslag till ny organisation kunna åstadkommas för att efter vederbörlig remissbehandling föreläggas 1955 års riksdag. Det torde vara av synnerligt värde att en ny administrativ organisation står rustad att så snart beslut om lösning av vatten- och avloppsfrågan i dess helhet fattats handha de praktiska konsekvenserna av ett sådant beslut och övervaka dess genomförande. Om så kan ske synes det innebära, att hela denna angelägna frågas lösning kan uppnås ett år tidigare än eljest, vilket måste innebära en högst värdefull tidsvinst.

Med stöd av vad här anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t *dels* anhålla om sådan ändring i direktiven till 1953 års vattenvårdskommitté, att denna snarast kan framlägga förslag beträffande den administrativa organisation som kräves för vatten- och avloppsfrågans slutliga lösning, samt

dels anhålla att förslaget om sådan administration måtte föreläggas 1955 års riksdag.

Stockholm den 27 januari 1954.

R. Lundqvist.

Erik Arrhén.

Tage Magnusson.